

Motion till riksdagen

1989/90:A759

av Eva Goës m.fl (mp)

Arbetstidsförkortning

Sex timmars arbetsdag är ett glömt begrepp i svensk politik idag, då man till varje pris vill att varje människa skall vara ute i "produktionen". Skatter sänks, så att höginkomsttagare gynnas och kan vara ännu mer produktiva. Barn och gamla tycks också vara ett glömt begrepp. När 81 % av kvinnorna och 85 % av männen är ute i lönearbete, så drabbar det den informella sektorn, vård av och omsorg om gamla och barn. Ändå skulle samhället bryta ihop om inte alla anhöriga ställde upp på sin övertid och tog hand om sina närmaste.

I dagsläget är det emellertid så att den största bördan ligger på kvinnorna. De är inte bara dubbelarbetande utan också trippelarbetande. Förutom åtta timmars arbetsdag skall tiden räcka till för barn och äldre anhöriga samt för deltagande i föreningsliv. Det är inte konstigt att kvinnor i en sådan situation väljer bort tunga chefsposter.

Den bortdrribblade arbetstidsförkortningen borde kunna tas upp som en del i löneförhandlingarna. På riksplanet kan man enas om en årsarbetstid – idag 1 880 timmar – om 1 370 timmar till exempelvis år 2010, som motsvarar 6 timmars arbetsdag, fem dagars arbetsvecka och sex veckors semester.

De anställda på varje arbetsplats bör själva i samråd med den lokala arbetsledningen få bestämma hur denna tid skall fördelas.

Arbetets värde och meningen med arbetet kommer att betyda mer på 90-talet. En positiv effekt med flexibel arbetstid är att man känner att man orkar med både arbete och familj. En vinst är att man som föräldrar kan vara hemma med sina barn mera under förskole- och skolperioden och mer aktivt kan ställa upp på en nära anhörig som behöver ens hjälp.

Livet är indelat i olika faser, ibland kan man arbeta mer än normal arbetsdag medan man andra gånger behöver gå ned i arbetstid för att klara av vardagen.

Hemställan

Mot. 1989/90
A759

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-
nen anförts om arbetstidsförkortning.

Stockholm den 18 januari 1990

Eva Goës (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)

Paul Ciszuk (mp)

Inger Schörling (mp)

